

Materialul bibliografic supus recenzării, concretizat în cartea intitulată „*Dreptul comunitar european*” ne oferă, prin intermediul autorilor, numeroase și originale fațete ale problematicii dreptului comunitar. În privința dreptului comunitar european ne confruntăm cu o avalanșă de noțiuni impuse de realitățile epocii pe care o parcurgem și cu atât mai necesară ni se pare că este apariția acestei cărți care lămurește punctual o seamă de probleme fundamentale ale acestui domeniu. La nivel european s-a dezvoltat un drept comunitar caracterizat prin multitudinea de reglementări, de planuri, de strategii, care au drept scop întărirea U.E. din punct de vedere economic, juridic, administrativ etc. Așadar, lucrarea de față își polarizează întregul conținut în jurul ideii de drept comunitar european, cum era și firesc, realizând o radiografiere pertinentă a contextului istoric, politic, științific, juridic, economic și sociologic al apariției și evoluției U.E.

Cartea, scrisă cu multă pricepere și cu spirit de observație, este structurată în șase capitole, fiecare cu subdiviziunile lui, echilibrate și în același timp complementare. Capitolul I intitulat „*Istoricul formării Comunităților Europene și a U.E.*” este alcătuit din două mari secțiuni „*Formarea și dezvoltarea U.E.*” și „*Statele membre ale Comunităților Europene*” fiecare dintre acestea ramificându-se în mai multe subdiviziuni, în cadrul cărora se prezintă și se analizează procesul construcției europene, plecând de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial (Planul Marshall) și ajungând la impasul creat de respingerea tratatului constituțional în unele state membre, insistând, îndeosebi asupra realizării și afirmării U.E. În demersul lor, autorii insistă asupra momentelor importante cum ar fi : *Actul Unic European* (1986), *Tratatul de la Paris* (1951), cel de la *Roma* (1957), *Bruxelles* (1965), *Maastricht* (1992), *Amsterdam* (1997), *Nisa* (2001) și asupra Tratatului constituțional european din perspectiva raportului dintre interguvernamentalism și supranaționalism. De remarcat, în cadrul acestui capitol este și prezentarea statelor membre U.E., a celor care candidează pentru aderare, a simbolurilor U.E., precum și a istoricului aderării României la statele Uniunii Europene. Capitolul al II-lea denumit „*Uniunea Europeană și sistemul său instituțional*” este structurat de asemenea în două secțiuni, fiecare cuprinzând mai multe subdiviziuni, în care se reliefează atât aspecte pur teoretice legate de noțiunea de Uniune Europeană și de procesul său evolutiv, cât și de aspecte concrete ce țin de organizarea instituțională a U.E.

Capitolul al III-lea „*Elemente de drept comunitar european*” definește conceptele, caracterele, sursele dreptului comunitar, autorii neuitând să sublinieze distincția care trebuie făcută între dreptul comunitar și dreptul internațional public. Trecerea spre capitolul al IV-lea „*Accesul la funcția publică în statele membre ale U.E.*” se face încă din capitolul al III-lea prin dezvoltarea noțiunii de contencios administrativ. În acest capitol, bine organizat, se face referire la domeniul administrației comunitare prin prezentarea instituției sale fundamentale, cea a

funcționarului U.E. În acest sens, capitolul al IV-lea împărțit în secțiuni și apoi în subdiviziuni, ne oferă tabloul complet a ceea ce înseamnă funcționarul U.E. de la statutul său juridic, cu tot ce implică acesta și până la detalierea principiilor europene a unei bune conduite administrative.

Capitolul următor, cel de-al V-lea, se axează pe „*Drepturi fundamentale și politici comunitare*” fiind de o importanță deosebită în economia textului. Viziunea autorilor se împletește fericit într-o expunere detaliată, în prima secțiune a capitolului, a celor patru libertăți fundamentale ce guvernează politicile comerciale comune așezate la baza Pieței Comune. Partea teoretică a avut o serioasă susținere practică prin numeroase exemplificări din Hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene. În cea de-a doua secțiune a prezentului capitol intitulată „*Politici comunitare*”, autorii dezbat subiecte precum: *politica culturală*, cea privind *educația și formarea profesională a tineretului*, *cea a mediului* etc., dar și subiecte precum cel al *politicii economice și monetare*. Cel din urmă capitol, al IV-lea, de o vizibilă actualitate „*Proiectul Constituției Uniunii Europene*” prezintă problemele cele mai importante pe care le ridică desăvârșirea integrării europene din punctul de vedere al creării unei Constituții Europene viabile, care să ușureze și nu să complice procesul decizional într-o Uniune lărgită, evidențiindu-se în final, necesitatea adoptării unui „regulament mai complicat, mai detaliat, care să specifice, pentru fiecare politică, întinderea competențelor sale”. În structura textului se remarcă bogăția și diversitatea surselor bibliografice, peste 80 de titluri, dar în special trimiterile generoase la o suită vastă de reglementări proprii dreptului comunitar, recent apărute, pe care autorii le utilizează în demersul lor.

Autorii Petru Tărchilă și Marius Ioja abordează tematica acestei cărți într-o manieră personală caracterizată prin rigurozitatea datelor, prin caracterul științific al discursului, prin nota de profundă seriozitate și elocvență cu care tratează și-și exemplifică ideile. Cartea nu epuizează problematica dreptului comunitar, acesta fiind susceptibil în permanență de dezvoltări în funcție de aspecte sau ramuri ale dreptului cu care acesta conexează. Volumul de față se evidențiază prin diversitatea subiectelor tratate, de mare actualitate, prin stilul clar și concis de abordare, cu un limbaj ușor de descifrat și prin alegerea celor mai semnificative aspecte ce țin de dreptul comunitar. Tocmai de aceea, lucrarea se adresează unei largi sfere de cititori, incluzând practicienii dreptului interesați sau preocupați de aspectele integrării europene: magistrați, avocați, consilieri juridici, funcționari publici din administrația centrală și locală, specialiști și experți în domeniu, cadrele didactice de specialitate din învățământul superior juridic, administrativ, economic și de științe politice, cercetătorii și, nu în ultimul rând, studenții din aceste domenii și publicul larg.

